

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Rélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítors tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Választások után.

A politikai élet legmagasabb hullámcsapása, mely három hét óta zavarta a kedélyeket, lejtőre ért. Gömörmegye kerületei, a rimaszécsi kivételével, egyhangú választást eszközöltek s ma már két kormánypárti s három ellenzéki mandátum minden keserűség nélkül kerül az új képviselőház igazoló bizottsága elé. Csak a rimaszécsi mandátumot nem aranyozza be a teljes megnyugvás szelid ténye. E kerületben a szabadelvű és függetlenségi pártok hetek óta elkeseredett harcot vívtak egymás ellen, mely harcban itt-ott az egyes érdekek is, minék az lett a természetes következtetése, hogy a jó ismerősi és baráti kötelek a legtöbb helyen tagabbakká lettek, néhol egészen elszakadtak.

A többi kerületeket nem darabolta szét a pártszenvedély, a szavazó polgárok nyugodtan veszik föl az életfentartó munkásság fonálát s ha itt-ott akadnak is elégtelenek, kik politikai elveiket valamely hatalmas párt zászlóján szeretnék felírva látni: a faite accompli elvében megnyugodnak, legföljebb egy szebb jövőre tartják föl reményeiket. Így a rimaszombati kerület magyarsága, melynek zöme magában a megyei székvarosban van, ideális szerelemmel csüng a függetlenségi elveken, s bár politikai gondolkozása csakis oly jelölt sikerében találja megnyugvást, kinek programja az ő politikai hitelveit tartalmazná, mégis a vele szembe állított többséggel a harcot nem vehetvén föl, kénytelen-kelletlen a szebb jövő reményében, beletörődött a változhatatlan sorsba, mely ezuttal is a szabadelvű pártnak juttatta a diadalt.

T Á R C Z A.

A kis emberevő.

Irta: HARMATZY LORÁNT.
(Folytatás.)

Szentjoóbyné magához kéréte Balázs Gidát, az ő belső titkos tanácsosát, a ki nélkül soha, semmi dologba se kezdett, s kit minden fontosabb eseményénél tanácsadás végett előbb megkérdezett.

Midőn az ifjú képviselő bekopogtatott, Pálma asszony tüstént visszavonult vele kaczér kis boudoirjába.

— Ah, ah! Mily titkolódzás. Ilyen fontos a dolog? — kérde Gida.

— Majd maga fogja megítélhetni — felelt Szentjoóbyné.

— Nos, miről van szó?

— Képzelve mivel örvendeztetett meg a sógorom? Hanem talán jobb lesz, olvassa el a levelét.

Balázs átvette azóta is sokat olvasott sorokat, s areza körülbelől olyan változásokat mutatott, mint annak idején Szentjoóbynéjé.

— No lám! — mondá Gida, midőn végére jutott — a Blanka Nagysám valódi emberevőnek van lefestve. S Kegyed, Nagyságos asszonyom, nyilván azt akarja tudni tőlem, hogy mit kelljen most csinálnunk?

— Igen!

— Nos, tisztelt Iván sógora azt óhajtja, hogy adja férjhez a leányát; hát férjhez fogjuk adni.

— Mintha bizony, ez csak ilyen egyszerű lenne. — Tudja mit? Elvehetné maga.

— Én? — kérde Balázs leirhatatlan hangon — én? Nagyságos asszonyom, kegyed tréfál. Tudhatja — és itt merőn tekintett az özvegyre, — hogy én egyszer már kaptam kosarat, s nincs kedvem. . . .

— Hagyja ezt! Vágtott közbe Szentjoóbyné ideges gyorsasággal.

— A mint parancsolni tetszik — viszonzá Balázs meghajolva — Különbén, majd én be fogok mutatni annak a kis emberevőnek néhány jóra való fiatal embert. Csak tessék rám bízni!

— Helyes. De nem akarja megismerni Blankát?

— Ha lehetséges, kész örömmel.

Szentjoóbyné esőngött.

— Mondja meg unokahugomnak — szolt a belépő komornának — hogy kérem ide.

Pár perc múlva Blanka a boudoirban volt.

Balázs a csodálat elvitázhatatlan jelével állt fel.

A megnyugvásnak ez a formája polgárságunk érett gondolkozására vall. Mert a politikai harcmezőn ép annyi taktikával kell megkezdenni s végig küzdeni az ütközetet, mint a rendes háboruban. A jó hadvezér számbaveszi erejét s kiterjeszti figyelmét minden körülményre, minden esélyre, s döntő ütközetbe csak akkor bocsátkozik, ha a remény biztatja, hogy zászlója nem tiportatik el. Így tett a rimaszombati ellenzéki polgárság is. Számot vetett önmagával, s midőn arra a meggyőződésre jutott, hogy a fenforgó viszonyok között a legerősebb agitációval sem tudná zászlóját diadalra juttatni: ezuttal nem vette föl a harcot, hazafias elveinek megvalósulását a jövőtől tevén függővé.

Akadhatnak szenvedélyes párthivek, kik talán szívők sugallatára hallgatva, az ellenzék ez eljárását helytelenítik, — kik kiindulva abból az alapelvűből, hogy a gárda meghal, de nem adja meg magát, szerették volna pártállásukat demonstrálni. Ezeknek figyelmébe ajánljuk azt az igazságot, hogy a politikai mozgalmak egyik legfőbb következménye az éles látás. Avagy törhetünk-e pálezat a világ legműveltebb népe felett, — mely a szabadság legszebb eszméivel ajándékozta meg az emberiséget — azért, hogy politikai éleslátása folytán a világ legszarnokabb kényurával baráti kezét szorított?

De nem csupán azért érdemel elismerést a mi polgárságunk, hogy a politikai szenvedélyek tüzeit nem élesztette s ezáltal a szabadelvű párt jelöltjét könnyű szerrel mandátumhoz juttatá, hanem azért is, hogy megtalálta azt a formát, melyben elveinek tisztaságát megőrizhesse. Ez a forma a mily tapintatos, ép oly tiszteletre méltó, s nincs okunk kétkedni a felett, hogy a

Az özvegy bemutatta őket egymásnak.
Blankában felébredt rossz hajlama. Ime, egy fiatal-
ember. Hozzuk zavarba! csipjünk egyet rajta.

— Mondja csak — kérde a képviselőtől — maga is fog nekem udvarolni?

— Én? — felelt Balázs a legártatlanabb arccal — oh dehogya! Legyen nyugodt Nagyságkám! Legalább is komolyan nem.

— Azért! Mert én nem szeretem az udvarlókat.

— Akkor maga engem imádni fog; e fölül garantálok!

Blanka először tekintett komolyabban Gidára. Első ember, ki neki mindenre megfelel, nem ötöl-hatol, mint a többi.

— Maga képviselő?

— Igen.

— Mondja csak, maga is szeretne már miniszter lenni?

Balázs elmosolyodott. Gyöngéjén találták.

— Hogyne — felelé — lássa akkor most nem volnék „mondja csak maga“ hanem „Kegyelmes ur“!

— Ez az ember zavarbahozhatatlan — gondola magában Blanka.

— Ez a kis leány tényleg ennyivaló, az ő inperiteneziájával — gondola ugyanekkor Balázs. — Biz' Isten, érdemes volna magamnak is kikezdeni vele.

*

Pár nap múlva Gida újból látogatást tett Szentjoóbynénál. Csakhogy ekkor már nem jött egyedül. Magával hozta egypár barátját: Somváry Géza hírlapíró, Seemann Ferencz huszárhadnagyot, és még két más ismerőst: Zoárd Károlyt és Cserághy Imrét.

Blanka az első perczben meg volt lepette, midőn keresztübe fogta ezen öt fiatalember, annyira, hogy alig tudott pár szót szólni. De csakhamar magához tért. Azonban vesztére, alig hogy egyet csipett valamelyikükön, nyomban jött a visszavágás, a ríposzt. Balázs legszemesebb ismerőseit válogatta ki.

Blanka egyik bámulatból a másikba esett. Ezek nem csak nem félnek tőle, mint az otthoniak, nemesak visszavágnak neki, de még ők kezdik az ingerkedést!

Midőn az ifjak távozni készültek s Szentjoóbyné körül csoportosultak, Cserághy Imre Blankához lépett.

— Nagysád — mondá félhalkan — megenged egy pár őszinte szót?

— Kérem, ha úgy tetszik!

— Nagysád! Kegyeddal ma találkoztam először, s ne vegye bókna, áldom ezért végzetemet és Balázs Gidát. Igen kellemesen éreztem itt magamat.

diadalmas párt is ugyanily véleményben van. Sajnos, hogy a rimaszécsi kerületben a pártszenvedély folytán kifejtett ellentétek felzavarták a társadalmi élet békés folyását. Nem a mi tisztünk a szemben álló pártok politikai szerepléséről bírálatot mondani, de a társadalom feldult békéjének helyreállítása a mai naptól kezdve oly társadalmi kérdés, melyet ott az egymás ellen küzdő politikai pártoknak kell megoldaniok. Es ez a megoldás nem lehet más, mint a minők a népek nemzetközi jogvédelem alatt álló fegyverszűnete, melyet egyik félnek sem szabad megsértenie. Az eredmény, mely a választások történéiben majdnem unicumnak mondható, e kerület belső békéjének helyreállítását tizennégy napig tartja függőben, de bármi legyen is az eredmény, a megválasztandó képviselőnek az egész országot érdeklő magasabb politikában lehetnek s kell is, hogy legyenek, egyéni nézetei, melyeknek illetékes helyen, az országgyűlésen, kifejezést ad, de soha sem szabad elfelejtenie, hogy kerületében a kisebbségben maradt pártnak is képviselője s mint ilyen egyforma támogatásban kell részesítenie azokat is, kik vele ellentétes politikai nézeteket vallottak. Ép így a kisebbségben maradó párt hívei akkor tesznek tanubizonyosságot nemes gondolkodásukról, ha a ki nem elégitett szenvedély éggő üszköt a megnyugvás leplevel takarják le mindaddig, míg újra megnyílik a tér, melyen egymással szembe szállanak, de akkor is úgy, hogy a kor krónikása elmondhassa, hogy a verseny nemes volt!

A mai naptól kezdve lásson mindenki ahoz a munkához, melynek végczélja a művelt magyar társadalom épületének békés felépítése.

— Csak ezt akarta mondani? — kérde Blanka hidegen.

— Sziveskedjék kibeszélni hagyni — Ugy vettem észre, hogy Nagysád azonos természettel bír velem. T. i. a mi a szívén, az a nyelvén. Engedje, hogy valamire figyelmeztethessem. Kegyed a vidéken sajtóságot modort szokott meg, értem a csipkedéseit. Lehet, hogy ez ott járta, de bigyje meg, ezzel magát itt Pesten nem fogja megkedveltetni.

Blanka kevélyen emelte fel fejét.

— Nem vágyom arra — mondá fagyosan — hogy itt akár magának, akár másoknak tessem.

— Távol áll tőlem, hogy magamról beszéljek. Csak azt akartam mondani, hogy ez az eljárás fiatalemberekkel szemben nem illik egy fiatal leányhoz. Különbön csokolom kezét, ajánlom magamat

Blanka összehuzott, felindulástól remegő pillákkal, lesújtó tekintettel nézett Imrere

— Szentelen! — suttogta összeszorított fogakkal.

Midőn a társaság szétoszlott, így szólítá meg Szentjoóbyné a leányt:

— Nos Blanka, hogy tetszettek az új ismerősök?

Blanka még mindig ugyanazon helyen állt. Parányi keze ökölbe volt szorítva, s szemé az ajtóra tapadt, melyen Imre távozott. — Majd szinte erőszakoltan megrezzent, s a nélkül, hogy felelt volna néjje kérdő szavaira, távozott a salonból.

Szentjoóbyné nem tudta mire vélni Blanka viseletét. Utánna sietett.

Midőn belépett Blanka szobájába, bámulata fokozódott.

A leány egy kereveten feküdt, areczal a párna felé fordulva. Feje alól előkandikált a zsebkendő finom, csipkediszítése.

Blanka sirt.

— Az istenért! Mi bajod? kérde Szentjoóbyné ijedten.

Blanka nem felelt, csak sirt, göresösen. . . .

*

Alig két hét múlva Szentjoóbyné levelet küldött sógorának. Ez, a tartalmat illetőleg eleinte azt hitte, hogy álmodik; megdörzsölte szemét nehányszor, s mint-ha még ekkor se binne saját magának, megkérte a feleségét, olvassa fel neki Pálma asszony levelét.

Az értesítés, mit Szentjoóbyné küldött, tényleg nagy meglepetést adott hírül.

A levél így hangzott:

Gömörmezei választások.

Csütörtökre október 29-ére volt kitűzve megyénk mind a hat kerületében az országgyűlési képviselők választása. A pártállások nyilvánvalóak voltak minden kerületben azok a jelöltek lettek megválasztva, kiket a közvélemény már jó előre kibéccézett, a rimaszécsi kerület kivételével, hol még az esti órákban sem lehetett tudni, hogy melyik párt fog győzedelmeskedni. De maga a választási aktus még e kerületben is meglehetősen simán folyt le, így a választási krónika a mi megyénkben számbavehető incidenssel nem szaporodott s ezt azon tényezők érdemének kell tulajdonítanunk, melyek a választásban részt vettek. Az egyes kerületekben megejtett képviselő választásokról a következő részletes tudósításainkkal számolunk be:

1. Rimaszombatban.

A kerület választói mintegy nyolcz-kilencszázan már reggel nyolcz órakor megérkeztek a m. á. v. külön vonaton s az egyes községek szavazó polgárai zászlók alatt vég muzsika kísérettel a főtéren Három Rózsá vendéglő elé vonultak. A vendéglő emeleti nagy termében megjelentek a választási elnök s a szavazatszedő bizottság tagjai. Alig néhány perc múlva Marton János a jelölésre felőri határidőt tűzött ki, melynek folyama alatt Molnár József rimaszombati ügyvéd és harmincz szavazó polgár aláírásával a megválasztásra Kubinyi Andor járási főszolgabíró ajánlatot, ki miután ellenjelöltje nem volt, a jelölési határidő leteltével a rimaszombati kerület egyhangulag megválasztott országgyűlési képviselőjének nyilvánított. Ezzel a választási eljárás befejeztett. Az új képviselőt Bauczik Sámuel, Rabely Miklós, Barna Imre, dr. Kármán Aladár, Kathona Géza és Knöpsler Károly választópolgárokból álló küldöttség hívta meg és kísérték föl a választási terembe, hol Marton János elnök szívélyes szavak kíséretében nyújtotta át az öt évre szóló képviselői mandátumot, melyet az új képviselő meghatva köszönt meg.

Közélet.

Az egyhangulag megejtett választási aktus befejeztével az új képviselő megvendégelte választóit. A mintegy nyolczszáz főre menő vidéki választók számára két helyen terítették, az intelligenciát a Rózsá vendéglő földszinti helyiségeiben Gömöri látta el. Itt százan felül voltak, köztük a megye köztisztviselőiben álló fő- és alispánja, a közigazgatás, törvényszék stb. főbb tisztviselői s Rimaszombat polgárai közül is többen, kik tekintet nélkül politikai pártállásukra a megválasztott képviselő meghívását elfogadták. Mindjárt az első fogás után megereedt a felköszöntők árja. Első sorban Marton János lendületes szavakkal, magyar emberhez illő, lojális érzelmektől áthatva, köszöntötte föl a koronás királyt, az alkotmány első védelmezőjét, a felköszöntőt a választók tiszteletteljesen felállva hallgatták meg s lelkesen megjelenezték. Utána Kubinyi Andor szolt s midőn kijelenti, hogy az egyhangú választás jelentőségét teljesen átérzi, utal az igazi szabadságharcra, mely nem csupán egy pártnak ezime, hanem a szó belső jelentőségében sajátja minden politikai pártnak. Élteti a választó közönséget. Rághy Sándor a „követ” szóból szőtt szójátékokkal elmés felköszöntőt mondott, melynek némely részlete tetszést keltett. Molnár József nagy figyelemmel hallgatott felköszöntőt mondott. Szerinte az alkalom kötelezi a választó polgárokat arra, hogy képviselőjükkel egyetent megbeszéljenek. Birálja az ellenzéki pártárványokat s arra az eredményre jut,

— Kedves Sógor!

„Te engem valami két hét előtt, leányod hozzáküldésével örvendeztetett meg. Ha szabad öszintének lennem, megjegyzem, miszerint vágyad, terved sikere ekkor nem töltött el sok reménnyel.

Annál nagyobb meglepetésem most.

Blanka az első időben itt is kezdte használni, azt a fiatalembereket bosszantó, elriasztó hangot: azonban, egyszerre, látszólag minden különösebb, igazabb ok nélkül nemesak hogy felhagyott ismeretes modorával, de sőt, hidd el, szelidebb, tartózkodóbb, mint bármely kikiáltott „szendeség”.

Az egész előttem valóban megfoghatatlan, s nem tudom okát adni, e hirtelen változásnak. A siker teljes. A kura be van végezve stb. stb.

Sabácz Iván nyomban felelt erre a levélre. Három oldalon keresztül hálálkodott sógornőjének, hogy leányának igazi családi esapás számba menő viselkedését, sikerült akár közvetlenül, akár közvetve elűntetnie. Az utolsó lapon futólag megemlíté, hogy mivel az özvegy azt írta, hogy a kura be van végezve, s mivel ő nem akarja Pálmát továbbra is terhelni, talán jó lenne, ha Blanka hazajönné. Midőn a leány meghallotta atyja ezen határozatát, gyöngén elhalványult; de azért nem tett semmi ellenvetést. Elhatározták, hogy a jövő héten Blanka haza fog utazni.

Azonban mennél inkább közeledett az elutazás napja, Blanka annál hallgatagabb, szomorúbb, zárkózottabb lett. Sokszor settenkedett Szentjóhyné körül, mintha mondani akarna neki valamit, de aztán újból szomorúan visszavonult.

Végre ez feltűnt a különben éleslátású özvegynek. Ez izben meg is szólította:

— Blanka! A te szíved nyomja valami. Miért nem vagy hozzám bizalommal?

A leány pirulva simult néne keblére, s ezt suttogta: — Nem merek. Félek, hogy terhedre leszek.

— Dehogy! Csak beszélj! Biztatta Szentjóhyné.

— Nénikém! Ha nem lenne neked alkalmatlan, . . . de ígérd meg, hogy nem fogsz megnehezíteni toladásomért. . . . ne küldj még haza! Olyan jól esik itt, körödben lennem.

— Hohó! — gondola az özvegy — a kis ember- evő nemesak, hogy meg van szelidítve, de úgy látszik, már tüzet is fogott, — aztán hangosan hozza tette — Te kis bohó! Miért nem szóltál már előbb? Hát ezért voltál most mindég oly levert? Aztán, mondd csak, igazán csak miattam, egyedül végettem akarsz nálam maradni?

hogy a szabadelvű párt a komoly munkát tűzven ki jel- szavául, a leghelyesebb utat választotta arra, hogy az országot boldogítsa. — élteti az új képviselőt, mint a komoly munka emberét. Szabó György Hámos László főispánra írtette poharát s szavai általános lelkesedést keltettek. Bauczik Sámuel kokovai ev. lelkész a sima választást három tényezőnek tulajdonítja: a jelölt egyéni érdemeinek, a választók magatartásának és a választási elnök tapintatának, ezért Murton Jánost élteti. — Pászár Gusztáv körjegyző Kubinyi Andort köszönti föl, ki mint szolgabíró a rimaszombati járás apja volt. Marton János választási elnök a jelenlévő katonatiszti kart élteti, kiket előrelátásból ide farsztott.

Még többen mondtak felköszöntőket a késő dél- utáni órákban, mire a lelkes hangulatu közébd véget ért.

2. Rozsnyón.

A rozsnyói választókerületben minden zaj nélkül folyt le a választás Szontagh József elnökle alatt. A választók nagy számban vonultak fel, s egyhangú lelkesedéssel képviselővé kiáltották ki a kerület eddigi kormánypárti képviselőjét Andrássy Géza grófit.

3. Jolsván.

A választás Mihalik Dezső elnökle alatt folyt le. A szavazók, bár az utolsó napon már tudták, hogy semmiféle ellenmozgalom nem lesz, nagy számmal vonultak be s a kerület eddigi szabadelvűpárti képviselőjét: Kubinyi Gézát örösi lelkesedéssel egyhangulag megválasztották a kerület képviselőjévé.

4. Putnokon.

A putnoki kerületben 10 órára már befejeztett a választási aktus, melyen Farkas Gyula elnökölt. Ellenjelölt nem lévén, a kerület képviselőjévé az eddigi Putnoky Mór függetlenségi programmal újból, egyhangulag megválasztott.

5. Köviben.

Dapsy Béla elnökle alatt folyt le a választás. Hevessy Benedek, a függetlenségi párt jelöltje már napokkal ezelőtt visszavonult a küzdterről, s így Szentiványi Árpád, a kerület eddigi nemzeti párti képviselője ellenjelölt nélkül, egyhangú lelkesedéssel választott meg a kövii kerület országgyűlési képviselőjévé.

6. Rimaszécsen.

Az egész vármegye érthető élénk érdeklődéssel tekintett a rimaszécsi választás elé, melyen a járás két előkelő és rendkívül népszerű alakja szállt síkra a képviselői mandátumért.

A választás lefolyása igazán szép, sima volt, ebben a választás vezetésére kiküldött tisztikarnak is van része. de különösen az elnököt: Lukács Gézát illeti az érdem. Tapintatosan, igazságosan és nyugodtan vezette az egész aktust, s mindkét párt méltó elismerését kiérdemelte.

A választók is igen szépen viselték magukat. Mindkét párt magatartása komoly, méltóságteljes volt, s katonaság vagy esendőség közbelépésére nem volt szükség. Gyönyörű látvány volt a választók impozáns seregének felvonulása. A templom felőli oldalra hosszú kocsisorokon, míg muzsikaszóval, egész zászlóerdővel vonult fel a Draskóczy-párt, harsányan éljenzeve jelöltjét. Itt a katonaság kordont vont a választók serege előtt a tisztartói laktól kezdve az ellenkező oldalig. A vendéglő tulsó oldalára vonult fel a Fáy-párti választók tömege, szintén nagy lelkesedéssel éltette jelöltjét. Előttük is kordont vont a katonaság, úgy hogy a két párt meglehetősen távol volt egymástól, s községenként vonultak be a két szavazó helyiségbe a vendéglőbe. Az egyikben Lukács Géza választási elnök, másikkban a szavazatszedő küldöttség elnökének Horváth Józsefnek elnökle alatt működött a bizottság. A 61 községből álló kerület 2277 szavazója közül

Blanka arca égett a pirtól.

— De nénikém — szolt szinte siró hangon — ne légy kegyetlen.

— Látod Blanka — folytatá Palma — te még most sem vagy öszinte. Hiszen az, hogy szerelmes lettél, nagyon természetes. Nos lássuk csak, eltalálom-e? Balázs? Seemann? Somváry, Zoárd? Bélyey Friczi?

Blanka csak a fejét rázta.

— Akkor nem marad más hátra, mint Cserághy Imre. . . Az özvegy jóformán még ki sem mondta teljesen e nevet, mikor Blanka felugrott, s lángoló arccal közbe- bevágott:

— Nem! Nem! Nem!

— Jól van piczikém — gondola Palma — így már rendben vagyunk.

— Akkor hát — folytatá hangosan — kétségkívül az öreg Seemann ezredesbe vagy szerelmes, a ki különben most van tóron a tábornokságra!

— Nénikém — szolt Blanka félig sirva, félig nevetve — ne kinozz!

— Jól van, jól! Légy nyugodt. Tüstént írok atyádnak, jelentve, hogy még nálam fogsz maradni.

— Ugy, ugy! Te kedves, te drága, te aranyos néni! Köszönöm, köszönöm!

Ezzel esőkjával árasztotta el a szabadkozó özvegyet. . . Ismét egy rejtélye a szívnek! — mondá Szentjóhyné, midőn egyedül maradv a levélíráshoz fogott. — Blanka beleszeret Imrébe. Mert, hogy szereti, akár- hogy is tagadja, azt látom tisztán. S éppen Imrébe! Ki ugyszólván legkevesebbet foglalkozik vele. Különös. . .!

Sabácz Iván, az igazat megvallva, nem bánta hazajönné-e, leánya, vagy sem? Határozatát csak udvariassága sugalmazta; bár bizott abban, hogy sógornője vendégszeretete, tervét nem fogja elfogadni. Nem is nagyon volt tehát meglepetve, midőn levelet kapott, melyben értesítették, hogy leánya Pesten marad még egy ideig, keresni, s nyilván meg is találni eddig elvesztett szívét.

— Na! Így is jó! felelt az öreg, lefújva szivarja hamvát. Ez volt egyedüli megjegyzése, sógornője levelére.

*

Hanem Blanka boldogsága is kezdett vége felé közeledni.

Több hét mult már el, s neki készülnie kellett a hazamenetelre, hiszen örökre csak nem maradhat Pesten. . . Szentjóhynénál.

A társaság persze igen sajnálkozott Blanka; jövődől elutazása fölött. Az inkább udvarias, mint öszinte szavak egész özöne zudult az újból busulni kezdő leány felé. Csak Cserághy Imre hallgatott.

93 elhalt, s résztvett az esti 8 óráig szakadatlanul tartó választáson 2028 választó.

Az I. bizottság előtt Fáy állandó többségben volt, míg a II. bizottság előtt folyton Draskóczy volt fölényben. Délután két órakor így álltak:

Draskóczy: 530.

Fáy: 581.

Délután 4 órakor:

Draskóczy: 827.

Fáy: 780.

Délután 5 órakor:

Draskóczy: 915.

Fáy: 878.

Este 7 órakor:

Draskóczy: 1000.

Fáy: 995.

Ekkor a választási elnök — miután az összes községek lezavaztak, egy órai határidőt tűzött ki a hátralevő szavazatok elfogadására, s 8 óra előtt 4 percczel a szavazást berekesztette.

Ekkor volt Draskóczyra 1014, Fáyra 1012 szavazat. A tisztikar hátralevő tagjai ekkor szavazati jogaikkal éltek és az eredmény mindkét bizottság egyező adatai szerint volt:

Draskóczy László: 1014 szavazat,

Fáy Barnabás: 1014 szavazat.

A választás tehát eldöntetlen maradt s új választás elrendelése vált szükségessé, melynek határidejét a központi választmány fogja kitézni.

A nem várt eredmény mindkét pártot rendkívül lehangolta, hiszen a nemes küzdelem — melyet mindkét párt igazán komoly méltósággal folytatott — kárba veszett. A választás után a katonaság elvonult s a szavazók is békében, esendben széteszlottak.

*

Molnár Lajos tamásfalai földbirtokos, ki a rimaszombati kerületben több izben nemzeti párti jelölt volt, most Aranyos-Maróthon lépett föl néppárti programmal a szabadelvű Klobusitzky ellen. A választási harc nagy küzdelemmel folyt le, mert a papság Molnár mellett mindent elkövetett, mindemellett az eredmény az lett, hogy a néppárt importált jelöltje 344 szónyi kisebbségben maradt.

Közönség köréből.*)

Nyilatkozat.

A rimaszécsi választó kerület kortes mozgalmi köztölt egy „A ki másnak vermet ás, maga esik bele“ czímmel ellátott ponyvairódmalmi termék került közforgalomba, melynek névtelen szerzője, erkölcsi érzés és józan gondolkodás hiányára valló izetlen gorombasággal, egy prózában megírt „költemény“ (szerző tévesen históriának nevezi) hősévé avat fel engem. A „költemény“ színtere: Budapest és Jánosi, alapja nemtelen hazugság, eselzata: aljas rágalom.

A nemtelen nagy „poéta“, ama jól ösmert simonyi-i 4 kros zsinég históriájából folyólag, az ottani tanító ur megbízható ajkán beszélteti el, hogy én Budapesten, a vezetésem alatt énekel jánosi-i dalára fényes sikereitől, meg a sok tapstól elragadtatva, hálám kifejezésül, Draskóczy László főszolgabíró urat, mint a felránduló csoport tiszteletet érdemlő vezetőjét, képviselő jelöltnek kiáltottam ki, még pedig súlyos fogadalnak között. Amikor pedig a választási nagy napok bekövetkeztek, tőle

*) E rovat alatt közölték díjtalanok, de annak tartalmáért a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

— Ez az Imre igazán bámulatos — jegyzé meg

Balázs Gida, az özvegynek, ki őt beavatta Blanka titkába — én nem értem, miért szeretett Blanka éppen ebbe? Hisz alig beszél hozzá! Sőt, beszélni sem igen szeret felőle. A multkor, midőn együtt voltam vele, s a szeredet Blankára tereltem, ő tüstént más tárgyba fogott.

— Igazán? — kérdé Szentjóhyné örömmel — hiszen akkor jól van minden! A többi már az én dolgom!

S a ravasz özvegy szavának állt.

Midőn legközelebbi alkalommal a fiatalemberek s közöttük Imre, felkeresték az Andrássyuti kis nyaratót, az özvegy hosszas, észrevehetően eselfogásokkal annyira lekötötte látogatói figyelmét, hogy azok teljesen megfeledkeztek Blankáról és Imre jelenlétéről, kik a szoba másik sarkán egy causeuse-ön foglalván helyet, a lehető legközönyösebb dolgok fölül társalogtak.

Az özvegy félszemével folyton rájuk pislogott. :

„Ezek feszélyezve vannak — gondola — no, s meg fogom szabadtítani őket a jelenlévőktől“ — Ezután így szolt hangosan a fiatal emberekhez: „Ugy van! Mint mondám igen érdekes és értékes az a doboz. Egy darab onyx-ból van kivágyva. Gyönyörű az erezete. Nem akarják megtekinteni?“

Persze mindnyájan késznek nyilatkoztak.

Erre az özvegy, a nélkül, hogy Blankát vagy Imrét hívta volna átment a más szobába. A fiatal emberek követték.

Mihelyt az ajtó fölé alkalmazott szőnyegfüggöny eltakarta az átjáratot a más szobába, ugy Blanka, mint Imre azt vették észre, hogy kimerítették az éppen folyó tárgyat.

Hallgatás állt be.

A leány zsebkendőjét tépdeste, az ifju pedig bajsza pödörgetésével igyekezett palástolni izgatottságát.

Végre Imre megszólalt.

— Nagysád! Nekem még boesánatot kell kérnem

Kegyedtől.

— Tőlem? Miért?

— Még midőn első izben voltam szerencsés találkozhattam önnel, talán kissé erős szavakat használtam. Kegyed irányában, lássa most távozni készül körünkől, nem szeretném, ha kellemetlen emléket vinne magával. Eldígg hallgattam, mert nem volt alkalmam Kegyeddal egyedül beszélni, hogy mentségemre, s akkori talán illetlenségemre vonatkozólag felvilágosíthattam volna. Ön Blanka Nagysád, legközelebb elutazik, s ki tudja találkozhunk-e még valaha? Meg fog-e győződhetni a felől,

hülsenül elpartolván, saját községem választó polgárai által egy díszes „sakterkés“-sel tiszteltem meg. Ez a tetszetősen megírt szép „poéma“ rövid tartalma.

En ezt a sakterkést a „költemény“ kritikai felboncolására használtam fel a poéta által jelzett czél helyett; még pedig nem azért, mintha annak erkölcsi reputációm ellen intézett, a tisztességgel össze nem lévő hangja, hazug tartalma, támadásának még az „alkotmányos küzdelmek“ között is szoktalan módja által erkölcsi érdeket s szerény értéket megsértve látnám; hanem azért mert a névtelen „költő“ hazugságot mond, meg nem történt dolgot imputál nekem, amidőn a Budapesten mondott felköszöntőmről beszél kisebbítő guynnyal. A simonyi-tanító ur legjobban tudhatja, hogy én a mélyen tisztelt Főszolgabíró urat bizony fel nem köszöntöttem, és pedig nem a kellő tisztelet és elismerés hiánya miatt, hanem egyszerűen csak azért, mert alkalmam nem volt hálám kifejezésére, nem lévén szerencsém a hangverseny után a vele való találkozásra a mai napig. Ezért voltam kénytelen ezt közvetett módon a „Gömör Kishont“ utján írásban elmondani.

Es bármely elismerő tisztelettel gondolok is vissza az érdemes főszolgabíró ur lekötözött jóságára, mégis őszintén ki kell jelentenem, hogy ha az a dalárda tapsot tudott aratni sikeres szereplésével, az bizony az ő saját érdeme s nem másé, noha ez érdemből — ha csakugyan volt ilyen — szívesen kiadja a megfelelő részt az érdemes főszolgabíró urnak, ki neki módot nyújtott képessége bemutatására. De hát az ő nagyérdemű pártfogása és jóakarata támogatásaért a legmélyebb elismeréssel adózva sem ígérhettem én fel neki a képviselő jelöltséget el nem mondott lelkes beszédemért azért sem, mert hát én nem tulajdonítok igénytelen esekélyességnek még gondolatban sem akkora elbizakodottságra való befolyást, mintha én mandátumok felett rendelkezném, és hálám kifejezésül ezeket ígérhetném. Ily önhittséggel legalább is a névtelen „költőnek“ volna hasonmása a szellemi fogyatékosságban. De az érdemes főszolgabíró ur ilyen hálát bizonyosan nem is keresett mi közöttünk.

A „költemény“ második része, hol a színhely már Jánosi, nem méltó tisztességes ember kritikai taglalására. Az a névtelen „költő“, ki ilyen irodalmi terményfélékkel kíván szerezni babért, nemcsak hogy már egészen kikerestelkedett, de régen nyakát metszette önmagának a sakterkessel. Nagyon aláhanyatlott erkölcsi gondolkodásra, gyenge jellemre, meg szorongatott helyzetre vall az, midőn valaki, biztos tudomása ellenére, ilyen neveléses rafinériával igyekszik önmagával egy nívóra rántani le másokat: ki ebben mesterkedik, bizonyosan annyira aláhanyatlott az erkölcsi élet lejtőjén, honnan őt még hatalmas pártfogás sem hozhatja fel a tiszta magaslatra többé. Ez az én véleményem a névtelen „költő“-ről, legyen az bárki is.

Tartozom magam iránt annak nyílt és őszinte kijelentésével, miszerint én, a mint hazám politikai viszonyait öntudatosan megítélni képes vagyok, a függetlenség és 48-as párt elveit vallottam mindig s ma is ezen párt igazi szabadelvű árnyalatának vagyok a híve; s ezen meggyőződéseimből engem sem az egyéni kiváló érdem, sem az az iránti hálás tisztelet, az anyagi érdekekre való számítás pedig még kevésbé, egy perczre sem térhetnek el. Ezen párt zászlóját tűzte ki kerületünkben Fáy Barnabás ur, nekem tehát minden habozás és önző számítás nélkül e zászló alá állani nemcsak hazafiumi, de erkölcsi kötelességem volt. Ezen politikai hittvallásomból folyólag mondom a névtelen „költőnek“, hogy a ki oly kicsinylőleg beszél bármi czélból arról a 48-ról, mely újra teremtette Magyarországot, mely a mai fejlődésének is fenntartó alapja, jövendő felvirágzásához fűzőtt édes reményeinknek élető forrása; kinek szíve megengedi, hogy ezredéves multunk eme legdícsőbb korszakáról az

hogy szavaimmal nem akartam sérteni? Mondja, hogy elfelejtette azokat, mondja hogy megbocsájta nekem.

Blanka nyugodtan ült helyén, csak keble pihegett, mutatva a hatást, mit Imre abban keltettek. Aztán megszólalt:

— Azt megígérhetem, minthogy már meg is tettem, hogy szívesen megbocsájtok magának; hiszen talán én is szorulóknak bocsánatra De azt nem ígérhetem meg, hogy szavaid elfelejtsem! Sokkal többet gondoltam már reá eddig is, semhogy kitörülhetném emlékeimből. Különben is, miért akarnám elfeledni azokat? Ez legszebb budapesti emlékem.

— Akkor talán vissza fog emlékezni olykor arra is, ki azon szavakat mondta?

— Oh igen! — válaszolt Blanka az igaz szívből jövő hang legnagyobb melegevel.

Imre úgy érezte, mintha torkát valami titkos, hatalmas erő szoritáná össze. Nem bírta kiejteni egy szót sem.

Blanka folytatta:

— És nemde maga is megváltoztatta már véleményét felőlem? Nemde meg volt velem elégedve azon lecke után, mit nekem adott?

— Hát ennyire sokat ad az én véleményemre? — kérde Imre szinte faldokolva.

A leány lesütötte szemét, s így felelt csendesen: — Talán. Igen!

Imre feszőkött helyéről.

— Blanka! Ön talán nem tudja, hogy mit mondott? Ön talán nem tudja, hogy szavaiból mit lehet következtetnem?

Blanka gyöngye mosollyal bölintott fejével: — De igen!

— Hiszen akkor, Kegyed engem... de nem! Nem merem hinni!

— És miért nem? — suttogá a leány.

— Blanka! Édes egyetlenem! — viszonzá az ifju, csókjaival borítva a leány kis kezét.

De ne folytassuk!

Azt a boldogságot, mi ekkor Blankát és Imrét el-töltötte úgy se lehet leírni. Azt csak érezni lehet...

*

Blanka szegény, vidéki udvarlói nem gondolkodtak így. Ismeretlenül is őszintén sajnálták a szegény fiatal-embert, ki mint hallották, Budapesten eljegyezte a szép de harapós Sabács Blankát. Milyen feleség lesz ebből a leányból? — mondogatták. — Feleség? Az semmi — tódította egy kikoszarzott — de milyen anyós...!

Pedig ha tudták volna, hogy milyen változások ment a keresztül a kis emberevő?

ehéz illő áhitat és tisztelet nélkül szóljon, bárha 49 jött is utána: az — tartozék bármely párthoz — nem lehet honfi, mert annak lelkéből kihalt a hazaszeretet, az volt és marad mindig efféle „költő“ és nem „historikus“.

Végül a „költemény“ czíméből azt kell sejtennem, mintha azt a bizonyos simonyi-i madzagot én fedeztem volna fel s ösmertetem volna meg a nagy világgal. Nem. Semmi tudomásom nem volt arról. Mert hát én annak az ur embernek semmiféle dolgaival nem törődöm. Nem is nevetni, hanem inkább sajnálkozni tudok azon. Nem is ástam hát én neki vermet, meg, a mióta élek, senkinek sem, én nem is eshettem hát abba; ha ő még is veremben képzei magát, azt mások készíthették számára, de az is hihető hogy önmaga ásta magának.

Jánosi, 1896. okt. 26.

Beeske B.

Hírek és vegyesek.

Emlékkő leleplezése. A helybeli evang. egyházközség volt buzgó és áldozatkész felügyelőjének, néhai *Hamaliár Károlynak* emlékkét a templom belső falába illesztett márvány kövel is elhatározta megörökíteni, mely emlékkőnek a leleplezése jövő vasárnapon, november 1-én, az ugyanakkorra eső reformatioi emlékünnepi istentisztelettel kapcsolatosan tartatik meg. Az ünnepélyen a Kapi Gyula kántor által ez alkalomra szervezett vegyeskar is közreműködik.

Reformatio ünnepe. A helybeli egy. prot. főgimnázium tanuló ifjúsága szombaton délelőtt ünnepélyesen fogja megülni a reformatio évfordulóját. Az ünnepélyen Glauf Pál imát, Czinke István emlékbeszédet fognak tartani, a tanulók pedig szavalnak.

Kitüntetés. Susztek József helybeli polgártársunkat az orsz. fajbaromfi kiállítás zsűrije négyszeres kitüntetésben részesítette az általa tenyésztett tyukokért. A legmagasabb kitüntetés, a kiállítási nagy érdemet szép fehére kochinokért kapta s ugyanily kitüntetésben részesült fekete kochintörzseiért is, míg a kiállítási kis érmet sárga kochin és brahma-kollekzióiért nyerte el.

Halálozások. A lefolyt héten két nagyobb részvétet keltő temetés volt városunkban. Folyó hó 28-ikán kisérték örök nyugalomra özv. Majeresik Jánosné s Mindszenti Szabó János polgártársunkat. Október hó 9-én hunyt el Perjessy Lajos verseczi főrealiskolai tanárnak és nejének Barányi Arankának fogadott kis leánya Szigethy Ilonka 7 éves korában. Béke poraikra.

Értesítés. A gömörmezei agarász-egylet évi versenyt nov. hó 7-én és következő napjain fogja megtartani. Találkozási hely nov. hó 7-én d. e. 9 órakor a simoni malomnál. Feltételek: A kölyök agar versenybe futhat minden gömörmezei agarász-egyleti tag tulajdonában levő 22 hónal nem idősebb agara. Elegyagarversenyben futhat az ország bármely agarász-egylet tagjának agara — kor és nemkülönbség nélkül. Az agarász egylet tagjai egy agarért 5 frt nevezési díjat s nem tagok agaraival pedig díjazott agar után 10 frt nevezési díj fizetendő. Nevezések a verseny napjára az egyleti titkárnál szóban vagy írásban eszközöndők. Összevetések a versenyt megelőzőleg a helyszínen nyilvánosan ejtetnek meg. Díj: mindkét versenynél az elsőnek tiszteletdíj, a másodiknak a tétel fele. Megjegyzendő, hogy ha a kölyök versenyre két külön tulajdonos által nevezés nem történne, azon esetben a kölyök verseny tisztelet díja az elegyverseny 2-ik díját fogja képezni. A versenyekre rendes bírakul: Putnoky Mór, Hámos Aladár és Farkas Zoltán, pótbírakul: Repecky Andor és Fáy Antal urak, gyepvezérnek Farkas Abraham ur választott meg. A verseny első napját megelőzőleg rendkívüli közgyűlés tartatik, melyre a tisztelt egyleti tagok ezennel meghívattak. Ugy a versenyekre is a sport kedvelő közönség tisztelettel meghívattak. — Feled, 1896. okt. 12. — *Gróf Almásy Arthur* c. titkár.

Bucsuestély. *Bodrogköz* Zoltán földmives iskolai tanárt, mint említettük, a miniszter Karczagra helyezte át, hogy ott a földmives embereknek téli tanfolyamot nyisson s őket gazdasági és földmívelési ismeretekbe bevezesse, oktassa. A jó barátot, ki társadalmunknak igen rokonszenves tagja volt s aranyos kedélyével, jó humorával nem egyszer felvillanyozta a társaságot, folyó hó 22-én bucsuztatták el ezimborái a Három Rózsa éttermében. Mintegy 36-an gyűltek össze kedélyes vacsorára, melynek folyamán több felköszöntőt is mondtak. Percz Samu volt az első, ki sok meleg érzellemmel bucsuztatta el *Bodrogköz* egy szép tartalmas és lendülettel előadott tiszttan. Szóltak még Józsa Antal, Hamaliár Lajos, Geduly Géza, Kathona Géza, Michnay Gyula. Maga *Bodrogköz* mélyen meghatva köszönte meg barátai jóindulatát és figyelmét, s nehéz szívvél vett tőlük bucsut. Percz Samu egy második pohárköszöntőben a rimaszombati társas élet egyik kiváló alakját: dr. Löcherer Tamást éltette, kit a szép számmal egybegyűlt szellemi mozgó erők társaságában hivatottnak tart arra, hogy a társaságban az összetartás szellemének fejlesztését és a demokratikus irány biztosítását előmozdítsa. A kedélyes bucsubanket a hajnali órákban ért véget.

Művészestély. Peterki Alajos és Mme Peterki villamos búvészek szombaton és vasárnap este a Három Rózsa nagytermében búvészesi előadásokat tartanak különböző spritsztrikái mutatványokkal.

Köszönet. Elengedhetlen kötelességünknek tartjuk mindazoknak, kik szeretett Anna leánykánk elhunytá alkalmával annak végtisztelesség megadásán megjelentek, valamint a helybeli polgári leányiskola növendékeinek, társnőjük ravatalára helyezett koszoru adományozásáért, — mi által fájdalomunk enyhítéséhez hozzá járulni kegyesek voltak, — hálás köszönetünket nyilvánítani. — Rimaszombat, 1896. okt. 22. *Stolcz Zsigmond* és neje.

Vívó tanfolyam. Michnay Gyula főgimnáziumi tornatanár november hó 1-től kezdve három hónapra terjedő vívó tanfolyamot nyit, melyben Keresztessy módszere szerint fogja tanítani a kardvívást. Ajánljuk a vívni tanuló ifjúság figyelmébe e mindössze 16 forintba kerülő kurzust!

Elszámolás. A rimaszombati polg. olv. kör által házfelavatási ünnepélye alkalmából a folyó hó 3-án tartott házi táncestélyen s a 4-ikén rendezett hanketten volt bevétel összesen: 425 frt 42 kr., kiadás: 355 frt 75 kr.

Tiszta maradvány: 69 frt 67 kr.

Az október 3-iki táncestélyen felülfizettek: Szelezky Árpád 2 frt, Schulhoff Pál 2 frt, Gábris Barna 1 frt, Rábely Miklós 1 frt, Szabó István 1 frt, Dr. Cziner Miksa 1 frt, Káposztas László 50 kr., Jelen Gusztáv 50 kr. Szvidran Ferenc 20 kr. — Beküldöttek: Török Bálint 5 frt., Zachar Gusztáv 2 frt, Várady Pál s neje 2 frt, Istók József 2 frt, Bodor István 1 frt. Összesen: 21 frt 20 kr.

Hivatalos közlemény.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetés.

1275. sz. — A felügyeletem alatt álló tornallyai kir. járásbírósnál 250 forint fizetés, — 50 forint lakbér és 60 forint ruha illetményvel javadalmazott s lemondás folytán üresedésbe jött III-ad osztályu hivatal-szolgái állásra pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, — hogy szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket folyó évi november hó 22-ik napjáig annál inkább nyújt-sák be, mert az elkésve érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ezen állás betöltésénél az 1873. évi II-ik t. ez. irányadó.

Rimaszombat, 1896. évi október hó 19-én.

Kubinyi Aladár, kir. törvényszéki elnök.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Nyilttér:*)

ÓVÁS!

Alulírt **figyelmeztet mindenkit**, magánosokat, kereskedőket, ugyszintén bankokat, hogy nevére vagy aláírására semminemű számla- vagy váltó-hiteket ne nyújtsanak, miután én arra senkit fel nem hatalmaztam és azokat egyáltalában ki nem ízetem.

Kolozsvárt, 1896. október hó.

Fritz Salamon.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos koezkazott, minázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és minázatlan s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (es. és kir. udvari szállító) selyemgyára Züribchen. Svajczba ezimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztettek.

Árlejtési hirdetés.

Rimaszombat r. t. város **cselédjei** és a fizetéses **tűzoltók részére** 1897. évre szükséges 1992, illetve 1344 koronára előirányzott **ruhaneműek** árlejtés melletti kiadása **f. évi november hó 4-ik napján, d. u. 2 órakor**, a rendőrkapitányi hivatalban fog eszközölni, hol előzetesen a feltételek is megtekinthetők. Vállalkozók 200, illetve 150 korona bánatpénzzel jelenjenek meg.

Rimaszombat, 1896. október 26-án.

Id. Badiny, rendőrkapitány.

Irodai alkalmazást

keresek helyben, fél vagy egész napra. — Képesítve vagyok magasabb irodai szolgálatra is. — Érdeklődők b. ezimeit november hó 4-ig a lapkiadó hivatalba beadhatják.

Eladó.

8 db „Gömöri faipar részvény“ a 204 korona; továbbá 4 db „Rimaszombati polg. olvasóköri kötvény“ a 10 frt, egyenként vagy összesen eladó **Lenkey Istvánnál Jánosiban.**

Hirdetés.

Serke községben egy lakóház öt szoba, konyha, éléskamra, pincze; továbbá istálló, kocsiszin, aprólék ólak, tágas udvar és egy kényelmes lakáshoz megkiváló egyéb szükségletekkel egyben, esetleg a házhoz tartozó 60 hold szántóföld és réttel **1897. évi január 1-től kezdve bére kiadó**, esetleg örök áron is eladó. Értekezni lehet **Serkén Balogh Sámuellel.**

ENGEL ADOLF

nagy áruraktára

RIMASZOMBAT, Főter.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudására hozni, miszerint raktáramon lévő **rőfös** és **divatcikkek**eket tulajdonosom végett **gyári áron alul kiárulatom.**

U. m legújabb **női divatkelméket** e. i. **mosó-barchetek, kartonok, továbbá függönyök, paplanok, ágy- és asztalterítők**, nagy raktár **szepességi vászon- és damasztárunkban**, nagy választék **fűzők, férfi és gyermek ingekben.**

Különösen becses figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek raktáramon lévő **brünni és gráci férfi ruhaszöveteket**, melyeket végleg kiárulatom.

Mély tisztelettel

ENGEL ADOLF.

GLÜCKSTHÁL MÓR

DIVATÁRUHÁZA

RIMASZOMBAT, Főtér.

Ajánlja a n. é. közönségnek dúsan felszerelt raktárát: **uri- és leány-felöltőkben** legnagyobb választék, legszebb kivitel, legintányosabb gyári árakban, legnagyobb választék **női-, férfi- és gyermek-czipőkben**, minden kivitelben. **Női-, férfi- és gyermek-kalapkák, sapkák, karmantyuk** a legújabb divat szerint — Dr. Jäger-féle női, férfi és gyermek **alsó-ruhák, keztük, harisnyák** nagy választékban. Nagy raktár **lópokrócok- és takarókban**, továbbá igen nagy választék **női divat-kelmékben**, angol flanel és valódi cosmanosi szintartó **mosó barchetokban**, legújabb ruhadíszekben s minden e szakmába vágó ezikkben, s midőn erre a n. é. közönség b. figyelmét felhívom, biztosítlanom a legintányosabb és legpontosabb kiszolgálásról.

Kiváló tisztelettel

GLÜCKSTHÁL MÓR.

Mindennemű lópokrócok.

Hirdetmény.

264. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102-ik § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíró 1896. évi 1886. sz. végzése következtében **Dr. Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **Kertész Gábor** javára **Stelkovic László** ellen 130 frt s jár. erejéig 1896. évi június hó 27-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 720 frtra becsült lovak, szarvasmarhák-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 2200. 1896. számú végzése folytán 130 frt. tökéretele, ennek 1896. évi február hó 24-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 56 frt 45 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsó-Hangonyon, alperes lakásán leendő eszközésére **1896. évi november hó 3. napjának** délelőtti 11 óráig határidővel kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni.

Rimaszécs, 1896. október hó 16-án

Kovács Géza, kir. bírósági végrehajtó.

Utazó bőröndök!

REISZ JÓZSEF

DIVATÁRUHÁZA

RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy az elékezett őszi és téli idényre nélkülözhetetlen ezikkék dús választékban, kedvező árak mellett állanak a m. t. közönség rendelkezésére.

Nem mulaszthatom el felemlíteni raktáromon található **szőrme-árúkat**, u. m. **gallér, sapka, karmantyú** (muff), ugyszintén **női konfekció, szőrme, plüsch- és posztó-kabátok** és **gal-lérok** nagy választékban. — mindenféle minőségű **férfi-, női- és gyermek-keztük, szövött-árúkat** minden létező kivitelben, többek között **férfi, női és gyermek Jäger-ing és nadrág, Flú és leány szövet és kötött ruhácskák, női gyapju- és selyem-sálak, alsó-nadrágok, harisnyák**, a legjobb szabásu **valódi halcsont-fűzők**. Óriási választék **férfi-, női- és gyermek-fehérművekben**.

Szíves pártfogásért esedezve, vagyok mély tisztelettel

REISZ JÓZSEF.

Vadász-tarisznyák!

T. cz.

Az alulírt ezégek tisztelettel jelentik, hogy az általuk gyártott Thomas-salakliszt eladásával az osztr.-magyar monarchia területén f. évi szept. hó 26-tól kezdve

a csehországi Thomas-művek foszfátliszt eladási irodáját Prágában

bízták meg. Kéretik tehát a t. gazdaközönség, hogy Thomas salaklisztre vonatkozó levelezéseket és megrendeléseket a fenti irodához intézni sziveskedjék. **A magyar korona országainak területéről a budapesti vezérképviselőséghez.**

Minden törekvésünk oda fog irányulni, hogy pontos és lekiismeretes kiszolgálás által a t. gazdaközönség bizalmát megnyerjük, illetve megtartsuk, valamint hogy esetleges kívánalmaknak, a lehetőleg határain belül, megfeleljünk.

Rajna-vesztfáliai Thomasfoszfát-gyárak részvenytársaság
Köln és Berlin.

A csehországi Thomas-művek foszfátliszt eladási irodája
Prága.

Nyugat-Nemzetországi Thomas-művek részvenytársaság
Köln.

Maximilianshütte, vasműtársaság
Rosenberg (Oberpfalz).

WÜNSCH A., Rosamundehütte.

Vezérképviselőség a magyar korona országai területén:

Kalmár Vilmos,

Budapest, Erzsébet-körút 34. szám.

3-3

Üzlet megnyitás.

Alólírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy Rimaszombatan a **Rimapart- és Ujváros-utca** sarkán levő újon épült házban **november 1-ső** napján egy egészen új

mészáros- és hentes-üzletet

nyitok. — Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy előző-kény és pontos kiszolgálás által a nagyérdemű közönség bizalmát és pártfogó jóakarát kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel vagyok

Rimaszombat, 1896. október 30-án.

Molnár Viktor,

mészáros és hentes mester.

Hirdetmény.

1233. sz. — A nagyörzei kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Szlabej Mátyás** végrehajtónak **Michalidesz György** és **János** végrehajtást szenvedő elleni 21 frt 25 kr. tökére-velés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyörzei kir. járásbíró) területén lévő Chisnyó község határában fekvő a Michalidesz György és Michalidesz János tulajdonát képező chisnyói 13. sztkben foglalt ingatlanok egy ötödésére az árverést 406 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1896. december hó 24-ik** napján d. e. 9 óra-kor Chisnyón a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságü. minisztr. rend. 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. § a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

A nagyörzei kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Nagy-Röcze, 1896. május 31-én

Szeccskay, kir. albiró.

Hirdetmény.

Tiszolcz nagyközség előjárósága közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező, Tiszolczon fekvő **Djaniska-féle vízi-malmát berendezett fűrészszel együtt**, ugyszintén az **ev. egyház malmát is f. év november hó 2-án d. u. 3 órakor**, a község házában tartandó árverésen 1897. január 1-től számítandó három évre fogja bérbe adatni. — Az árverési feltételek az előjáróságnál megtekinthetők.

Tiszolczon, 1896. okt. 23-án.

Dianiska István, biró.

Hirdetmény.

2507. sz. — A rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Bojtos János** detéri lakos végrehajtónak **Balog Kónya Ferencz** gesztetei lakos végrehajtást szenvedő elleni 23 frt 36 kr. töke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. § s következő §-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Gesztete községben fekvő s a gesztetei 90. sztkönyvben A. 1. sor 52/b számú háznak Balog Kónya Ferenczettel fele része 80 frt, az ugyanezen tjkvben A 2—18 sorsz. a felvette ingatlanoknak, valamint az ugyanitt A. 19. sorszám alatt jegyzett, de a gesztetei 25. sztkvben nyilvántartott közös erdőlegető illetménynek ugyancsak Kónya Balog Ferenczettel fele részére 332 frt kikiáltási árban a C. 1. alatt özv. Balog (Kónya) sz. Mészáros Terézia haszonélvezeti jogával terhelten elrendelte s annak megtartására határnapul **1896. évi december hó 15-ik napjának** d. e. 10 óráig Gesztete községbe a biró házához tűzce ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 8 frt, 33 20 krt készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. § a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. Törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1896. évi aug. hó 8-án.

Alddorffer, kir. törvszéki biró.

Tekintettel a közeledő vetési idényre van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságú (a csehországi Thomasművekből eredő)

a legmagasabb díjakkal kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felülmulhatatlan minden talajra alkalmas trágyaszor különösen sovány talajok javítására, kitünő hatásu az összes gabonaneműek, kapás és olajnövények, lóhere és lucerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

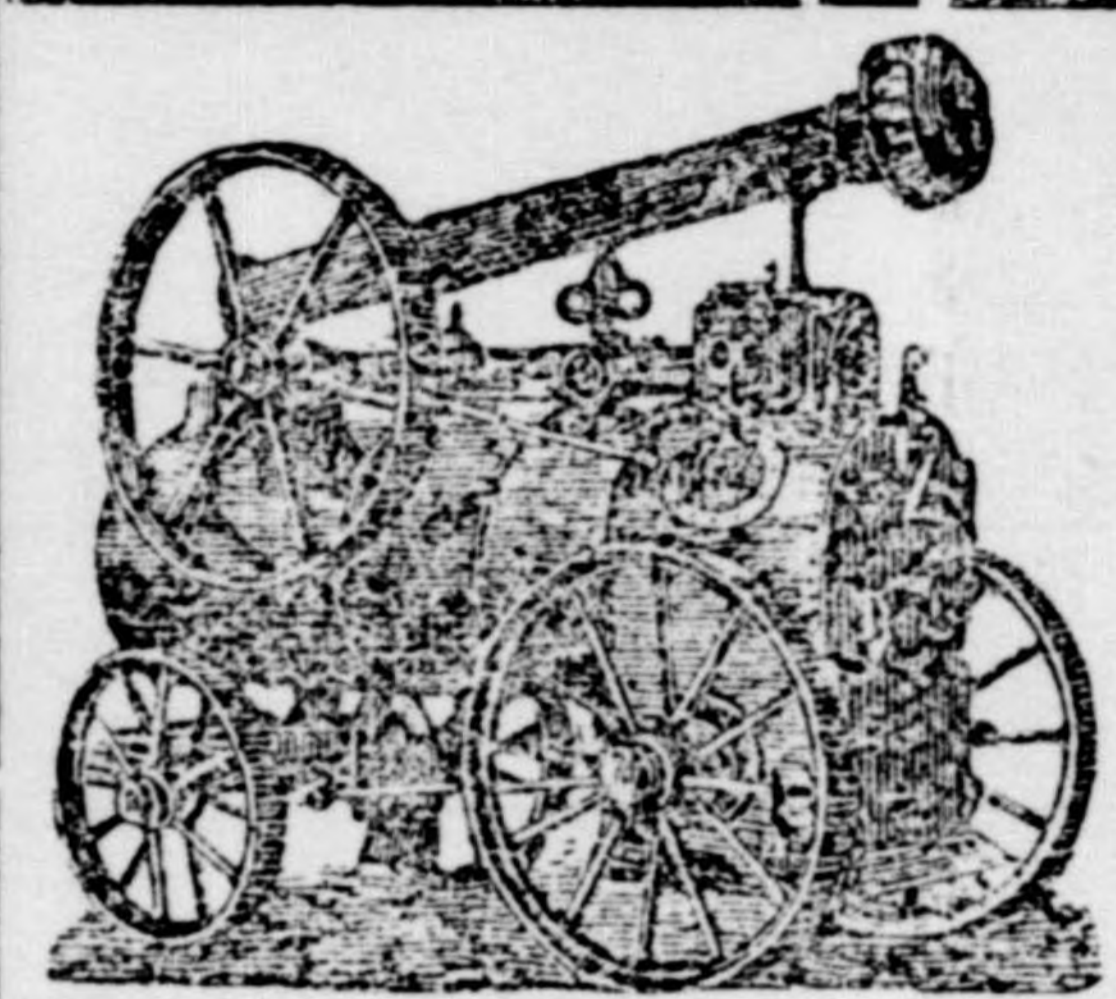
A citrátban oldható foszforsav tartalomért szavatosságot vállalunk, netán hiányzó mennyiséget megtérítünk. — Árjainlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgálunk.

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője

a magyar korona országainak területén

6-6

KALMÁR VILMOS, Budapest, Erzsébet-körút 34-ik szám.

Első magyar gazdasági gépgyár részvenytárs. raktára

RIMASZOMBAT, Kossuth-u. 1., (Kern-féle ház.)

Tiszteletteljesen értesítjük a nagyérdemű földbirtokos és földművelő osztályt, miszerint itt helyben, **Kern-féle házban**, a megyeház átellenében, egy, a megye, valamint a szomszédos megyék részére képvisletünket irodahelyiséggel egybekötve, megnyitottuk a földbirtokos és földművelő osztály előnyére s megbízhatóságára, — a miért is kérjük az itt e helyiség vezetésével megbízott tisztviselőnk részére nagyérdemű bizalmunkat, valamint nagybecsű megrendeléseiket átruházni.

Mint hogy gyárunk a mezőgazdasági gépek gyártásának terén — a mai nagy verseny mellett — a legmagasabb színvonalon áll, kérjük számos megrendeléseiket, e részben előre biztosíthatjuk annak pontos és szolid kiszolgáltatásaért.

Tisztelettel

Első magyar gazdasági gépgyár részvenytársaság Budapest.

2-3

Pártoljuk a kitünő hatásu erdélyi ásványvizeket!

Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület ásványvizei.

10-10

„Livia“

forrás-viz. HAZAI SELTERS!
2 liter 29 kr., 1 liter 20 kr., 1/2 liter 15 kr.

Egyetlen élvezeti

VASAS-VIZ.

„Széchenyi“

2 liter 30 kr., 1 liter 21 kr., 1/2 lit. 16 kr.

Orvosi vélemények szerint a legkitünőbb ásványvizek.

Az „Erdélyrészi Kárpát-Egyesület“ országos ásványviz-raktára: BUDAPEST, Aradi-u. 58. Telefonnál csak a szám: 25-15 kérendő.

Kapható Rimaszombatan: **Heksch Bertalannál** és **Janosiban: Krausz Simonnál.**

Kapható mindenütt. — A jövedelem jótékony célra megy.